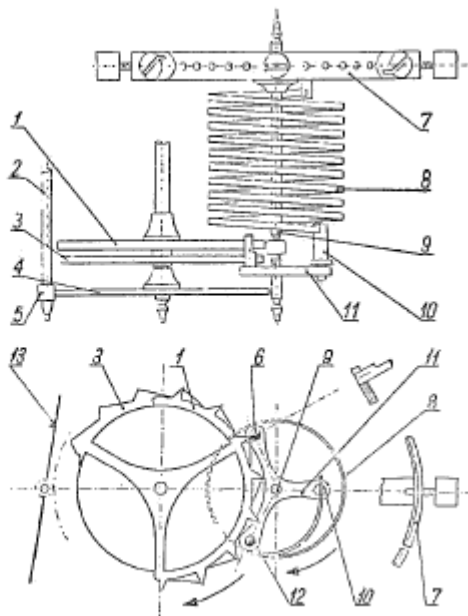

Wychwyty wolny Rieflera balansowy

Riefler wynalazł również wychwyty balansowy, używany w chronometrach i zegarkach kieszonkowych. Prawda, że nie miał on szerszego zastosowania, ale opisujemy go jako ciekawy przykład różnorodności pomysłów tego wynalazcy.

Rys. 546. Wychwyty wolny Rieflera balansowy (w dwóch rzutach).

Wychwyty balansowy Rieflera przedstawia w dwóch rzutach rys. 546. Konstrukcja tego wychwyty opiera się na tych samych zasadach, co dwóch poprzednio opisanych wychwyty, lecz dostosowana jest do regulatora balansowego. Koło wychwytowe składa się również z dwóch kół: impulsowego 3 i spoczynkowego 1, które współpracują z kotwicą 11 i osadzonymi w niej paletami 6 i 12, mającymi kształt kołków ściętych na końcach wzdłuż średnicy. Kotwica, ułożyskowana na osi 9, ma trzecie ramię z osadzonym w nim klockiem 10, w którym zakończony jest jeden koniec włosa 8. Drugi jego koniec zamocowany jest w ramieniu balansu 7.

Strzałki wskazują kierunek ruchu koła wychwykowego oraz aktualny kierunek obrotu balansu, który w pozycji przedstawionej na rys. 546 rozpoczyna swój ruch powrotny od punktu zwrotnego. Gdy balans mijają położenie równowagi, włos 8 przestaje dociskać paletę 6 do zęba spoczynkowego, siła sprężystości włosa odchyła ją i ząb koła impulsowego zaczyna odpychać paletę wyjściową 12 udzielając jej impulsu, dopóki ząb koła spoczynkowego nie oprze się o powierzchnię spoczynku tej palety. Balans wykonuje dalej swój ruch uzupełniający aż do punktu zwrotnego, a następnie powracając, uwalnia ząb ze spoczynku.

Na osi koła wychwykowego znajduje się jeszcze jedno koło 4, które przenosi obroty przez zębniak 5 na os 2. Na tej osi osadzony jest wiatrak 13 łagodzący pracę wychwyty.